

Jezus gevangen genomen

Johannes 18:1-11

Aan de overkant van het Kidrondal, net buiten de muren van de oude stad Jeruzalem, ligt de Olijfberg.

Haar naam dankt zij aan de talloze olijfbomen die haar als een grote boomgaard bedekken.

Een ideale plek om de drukte van Jeruzalem te ontvluchten.

Dankbaar maakt rabbi Jezus meer dan eens van de gelegenheid gebruik om hier tot zijn Vader in de hemel te bidden.

Opeens wordt het donker van de nacht wreed verstoord door een stelletje sensatiezoekers en een handjevol politieagenten afkomstig uit de tempel.

Gewapend met zwaarden en stokken zijn ze naar de olijventuin gekomen om rabbi Jezus in hechtenis te nemen.

Voorop gaat Judas, één van Jezus leerlingen.

Het afgesproken teken van zijn verraad is een kus: de Judaskus.

"Wie zoeken jullie?" ... "Jezus uit Nazareth." ... "Ik ben het."

"Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan."

Maar Simon Petrus kan zich niet langer bedwingen.

Hij trekt een zwaard - waarschijnlijk een offermes - onder zijn kleding vandaan en met één houw haalt hij uit naar een slaaf van de hogepriester: Malchus.

"Maar Jezus zei tegen Petrus: 'Steek je zwaard in de schede. Zou ik de beker die de Vader mij gegeven heeft niet drinken?'"

Petrus, beste mensen, let niet op wat de wil van God is.

Petrus let alleen op wat hij zelf het beste vindt.

De strijd die Jezus strijdt is niet van vlees en bloed.

Het is een geestelijke strijd.

Een strijd om het volbrengen van de wil van God.

Een strijd om het drinken van de beker die de Vader Hem heeft gegeven.

Het zwaard van Petrus moet daarom weer in de schede.

Het oor van Malchus wordt er weer aangeplakt.

Als een Paaslam wordt rabbi Jezus afgevoerd.

Zo zet Hij gewillig, liefdevol en volhardend, de lijdensbeker aan de lippen.

Zo vervult de Zoon de wil van de Vader.

Voor ons. Voor u en jou en mij!

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Stille Week 2006